

paa et andet Forhold. En Mand beklager sig over, at skønt han har været ved Landbruget i 20 Aar, kan han ikke blive henregnet blandt dem, som under § 3 o, blive regnede som kvalificerede til at faa en saadan Huslod, thi han har i et halvt Aar været borte fra Landbruget og ernæret sig som Uldhandler. „Skal jeg, da det hedder i Forslaget: „har ernæret sig som Landarbejder mindst i de sidste 5 Aar“, nu være afstaaen herfra“, siger han. Jeg mener, han bør ikke være det. Det er dog, som sagt, Smaating, som man let kan rette. Med Hensyn til selve Loddens Størrelse er jeg enig med det ærede Medlem for Bælum (S. Jensen) og flere andre i, at den er netop passende. Lodden maa ikke være større, end at Manden baade kan være hjemme og ude, men paa den anden Side skal den ogsaa være saa stor, at i alt Fald Husmoderen med Børnene kunne gaa derhjemme, naar Manden er borte, og passe Bedriften. Jeg tror i alt Fald, og jeg kan tale med efter min Erfaring om de Forhold, der foreligge i min egen Egn, at de Huslodder, hvor de have een à to Køer, ere de heldigste. Vi have i min By to Husmænd, den ene med een Ko, den anden med to Køer, og de ere i økonomisk Henseende meget velstillede, men trods dette søge de en ikke saa ganske ringe Del af deres Arbejde hos fremmede. Jeg skal bemærke, at det er to Mænd, der i en Aarrække have staaet som de ypperste i Husmandsbruget i den Egn. Den ene er Amtsvejmænd, ved Siden af, at han passer sin Jordlod, som han driver med to Køer. Dette tyder paa, at selv om vi saa, lad mig bruge det Udtryk: absolut selvstændige Husmænd, der virkelig have Raad til at blive hjemme, ville de ikke en Gang blive hjemme, thi de ville altid kunne affe nogen Tid til at arbejde hos andre, og jeg tror, man er bedst tjent med at se paa det Forhold saaledes, at Arbejderne kunne ikke undvære Arbejdsgiverne, og Arbejdsgiverne ikke Arbejderne. Jeg tror, det er det lykkeligste og bedste Forhold. Jeg vil slutte hermed, idet jeg giver Lovforslaget mine bedste Ønsker med paa Rejsen. Jeg vil ønske, vi maa faa noget virkelig godt ud af dette Lovforslag, thi det fortjener det, og jeg tror, vi fra alle Sider ville være vel tjente dermed.

Formanden (Sofus Høgsbro): Da Klokken er saa mange, skal jeg hermed afbryde Forhandlingen for i Dag.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Tilvejebringelsen af Jordlodder for Landarbejdere.

Mødet hæbet Kl. 4.55.

Seks og fyrretyvende Møde.

Fredagen den 18de December 1896, Kl. 1.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Den første Sag paa Dagsordenen er:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelsen af Jordlodder for Landarbejdere.

Forhandlingen genoptoges.

S. Nielsen: Ved at høre de nogle og thye foregaaende Talere, som allerede have haft Ordet, er jeg kommen til det Resultat, at man fra alle Sider er enig om to Ting. For det første er man enig derom, at det foreliggende Spørgsmaal om at staa Jordlodder til Landarbejdere er et stort og indgribende, men ogsaa vanskeligt Samfunds-spørgsmaal at faa løst paa en fyldestgørende og tilfredsstillende Maade, og for det andet derom, at det af Landbruksministeren fremsatte Forslag i dets nuværende Skikkelse ikke er i Stand til at løse Spørgsmaalet paa en tilfredsstillende Maade. Men dermed tror jeg ogsaa, at Enigheden noget nær er forbi. I alt Fald er der meget delte Meninger om, hvilket Maal der skal stræbes hen til, hvilke Midler der skal bruges, og hvilke Veje der skal gaas. Der er en Del, som have sat sig det Maal at staae saa store Jordlodder, at Ejeren eller Brugerens kan leve af Udbytten deraf med hele sin Familie uden ellers at behøve at arbejde paa nogen som helst Maade. Saaledes som jeg har forstaaet